

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: N R. 310. (Ditlev von Liliencron.)

Citation: Aakjær, Jeppe: "N R. 310. (Ditlev von Liliencron.)", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 242. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid96498.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

N R. 310. (Ditlev von Liliencron.)

PAA femte Døgn uden Middagsmad,
og ikke en Hvid paa min magre Rad;
i Stedet for Arbejde: Hunger og Nød,
blot vandre, og "fægte" og betle sit Brød".

243

- Haandværkeren bøjer i Skoven ind.
Hvad risler saa koldt hen over hans Kind,
og hvorfor jager hans Blik distræt
i trøstesløs Flakken fra Træ til Træ?

Nu synker Solen, og alt er Fred,
kun Droslen larmer et enkelt Sted.
Hvi svajer Ælmen i Skovens Kant?
Et Menneske mellem dens Grene svandt.

Den Strikke, der holdt hans fattige Bundt,
han knyttede om sin Strube rundt:
Et Fald! - Dødskampen var ikke lang;
Snart saa han Solen for sidste Gang.

Og Dug faldt paa ham, og Gryet kom,
og Duer skogrede rundenom,
som intet var hændet; Sang-Droslen lo,
og Vinden vifted' i kølig Ro.

En Jæger hen over Bakken skred;
han saa den Hængte og skar ham ned.
Til Øvrigheden gik skyndsomst Bud,
Gendarmer kom i en Fart derud.

En Dommer i hvidt fra Top til Taa
beviste, at Rovmord ej forelaa.
Saa bar de hans Lig til en Kirkegaard,
hvor intet Kors eller Minde staar.

Da Graven var klappet, og alt forbi,
saa fik han det Numer: *tre Hundred' og ti*;
tre Hundred' og ni var alt puttet hen.
Hvem kjendte de Stakler? Hvem var deres Ven?

Marts 1901.